U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. F. B.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem Moravské náměstí 1, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2018, č. j. ZKI BR-O-103/1017/2017, v řízení o námitce podjatosti soudců Krajského soudu v Brně, vznesené žalobcem ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 29 A 36/2018,

takto:

Soudci Krajského soudu v Brně JUDr. Zuzana Bystřická, JUDr. Kateřina Mrázková, Ph.D., Mgr. Petr Pospíšil a JUDr. Faisal Husseini, Ph.D., **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 A 36/2018.

Odůvodnění:

[1] Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2018, č. j. ZKI BR-O-103/1017/2017, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Znojmo, ze dne 10. 6. 2015, sp. zn. OR-659/2014-713, kterým nebylo vyhověno jeho nesouhlasu s neprovedením opravy vlastnického práva k pozemkům p. č. X, p. č. X, p. č. X, p. č. X a p. č. X, přičemž žalobce požadoval, aby na příslušných listech vlastnictví byl opravou chyby místo stávajících vlastníků uveden jeho zemřelý otec.

Žalobce dne 29. 3. 2018 podal námitku podjatosti soudců senátu 29 A krajského soudu, tj. JUDr. Zuzany Bystřické, JUDr. Kateřiny Mrázkové, Ph.D., Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D. Žalobce spatřuje důvody pro pochyby o nepodjatosti a nestrannosti uvedených soudců krajského soudu ve způsobu jejich rozhodování o jiných žalobách žalobce v obdobných věcech. Žalobce konkrétně odkázal na rozhodnutí v řízeních vedených pod sp. zn. 29 A 75/2015 a 29 A 170/2015. Svůj názor žalobce opřel o judikaturu – konkrétně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. 4 Nd 309/2008, ve kterém Nejvyšší soud shledal, že „*Pokud žalobce zpochybňuje nepodjatost soudce údaji o jeho dřívějším rozhodnutí v obdobné skutkově téměř stejné věci, pro něž považuje předem za téměř vyloučené, že by v nyní projednávané věci mohl rozhodnout jinak, jde o*

skutečnost natolik závažnou, že ji lze podřadit pod jeden z důvodů uvedených v ustanovení § 14 o. s. ř. k vyloučení soudce“, dále o nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/1994 a ze dne 8. 7. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 13/06, a také rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 7. 6. 2005, č. st. 64935/01.

[2] Krajský soud následně věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o žalobcem vznesené námitce podjatosti. Všichni dotčení soudci se vyjádřili v tom smyslu, že se podjatými být necítí, k žalobci ani k věci nemají žádný osobní poměr, pouze se podíleli na projednávání několika věcí žalobce. Okolnosti uváděné žalobcem nepovažují za důvody vylučující soudce z rozhodnutí ve věci.

[3] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[4] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky).

[5] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je příslušnost zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení NSS ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16).

[6] Vzhledem k tomu je nutné respektovat zákonem vymezené důvody pro vyloučení soudce z rozhodování pro podjatost. Poslední věta § 8 odst. 1 s. ř. s. výslovně stanoví, že rozhodování soudce v jiných věcech nemůže být důvodem k jeho vyloučení. Žalobce však podjatost soudců krajského soudu dovozuje právě a pouze ze způsobu jejich rozhodování v jiných řízeních, jichž byl či je žalobce účastníkem. Tyto důvody však samy o sobě podjatost soudců založit nemohou, což Nejvyšší správní soud mnohokrát potvrdil ve své judikatuře (srov. např. usnesení ze dne 19. března 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, či rozsudek ze dne 19. března 2008, č. j. 6 Ads 123/2007 - 53).

[7] Žalobcem uváděné nálezy Ústavního soudu na uvedenou situaci nedopadají, jelikož se netýkají nepřípustného důvodu podjatosti podle § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. 4 Nd 309/2008, pak bylo vydáno při aplikaci jiného procesního předpisu – občanského soudního řádu a pro posouzení námitky podjatosti v projednávané věci nemá žádný význam. Nelze navíc přehlédnout, že toto usnesení je zjevným excesem i z pohledu právní úpravy podjatosti zakotvené v tomto procesním předpisu, neboť je v přímém rozporu se zněním § 14 odst. 4 o. s. ř. (k tomu srov. usnesení NSS ze dne 31. 8. 2017, č. j. Nao 271/2017 - 45). Zmiňovaný rozsudek Evropského soudu pro lidská práva se potom týkal požadavku na objektivní nestrannost soudců a nijak výše uvedená východiska nezpochybňuje.

[8] Nejvyšší správní soud tedy neshledal důvod, pro nějž by soudci Krajského soudu v Brně JUDr. Zuzana Bystřická, JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., Mgr. Petr Pospíšil a JUDr. Faisal Husseini, Ph.D., byli vyloučeni z projednání a rozhodnutí výše vymezené věci.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu